

Zdravko Mitak <zdravko.mitak@gmail.com>

Anka Perić

1 poruka

Odvjetnik Jurica Tončić <toncicjurica@outlook.com>

18. veljače 2025. u 14:48

Prima: "zdravko.mitak@gmail.com" <zdravko.mitak@gmail.com>

Postovani

Moja stranka predlaže mirno rješenje spora da svaka strana snosi svoje troškove parničnog postupka.

S obzirom na odluku VTS-a iz koje je razvidno koje sve činjenice je potrebno utvrđivati u ponovljenom postupku.

Poslano iz aplikacije Outlook za Android

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 12 PŽ-448/2022-4

- 8 -05- 2023

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja i Branke Šabarić Zovko, člana vijeća, u parničnom postupku tužitelja Stečajna masa iza MGT d.o.o. - u stečaju, OIB 97890221051, Cesta Lijepe naše 5, Kumrovec, kojeg zastupa punomoćnik Jaka Ćurić, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika ANE PERIĆ, OIB 64497354247, Kozjak 50, Zagreb, koju zastupa punomoćnik Jurica Tončić, odvjetnik u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-784/2021 od 26. studenog 2021., u sjednici vijeća održanoj 18. travnja 2023.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-784/2021 od 26. studenog 2021. i predmet se vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. O naknadi troškova žalbenog postupka prvostupanjski sud će odlučiti svojom konačnom odlukom.

Obrazloženje

1. Presudom poslovni broj P-784/2021 od 26. studenog 2021. Trgovački sud u Zagrebu utvrdio je da je raskinut Ugovor o kupoprodaji nekretnine sklopljen 20. prosinca 2010. između društva Zelena milja d.o.o. iz Zadra, Liburska obala 60/1V, OIB: 39602453848, pravnog prednika tužitelja MGT d.o.o. u stečaju iz Kumrovc, Cesta Lijepe Naše 5, OIB 40418183801 kao prodavatelja i tuženika Ana Perić iz Zagreba, Kozjak 50, OIB 64497354247 kao kupca, kojim je tužiteljev prednik prodao tuženiku nekretninu upisanu u zk. ul. br. 4985, podulozak 2, K.O. Diklo koja se sastoji od čest. zem. - 12/300 kuća površine 120m² i dvorište površine 380m² kojoj prema stanju u katastru odgovara nekretnina upisana u posjedovni list br. 2042 K.O. Diklo koja se sastoji od čest. zem. 412/300 kuća površine 120m² i dvorište površine 380m², odnosno s istom sukladno čl. 66. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima uspostavljeno i na istima neodvojivo povezano vlasništvo posebnih dijelova nekretnine; suvlasništvo od 137/1000 dijela, neodvojivo povezano s vlasništvom posebnog dijela nekretnine: stan oznake A2 u prizemlju neto površine 43,29 m² s garažnim mjestom oznake G2 u podrumu neto površine 8,82 m² u elaboratu

označeno sivo (točka I. izreke), naloženo je tuženoj platiti tužitelju iznos od 150.000,00 kn zajedno sa zateznim kamatama koje teku na pojedine iznose od dospijeća do isplate (točka II. izreke), utvrđena je nepostojećom tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 25.000,00 EUR (točka III. izreke) te je odbijen tuženikov prigovor prijeboja kao neosnovan (točka IV. izreke).

2. Iz obrazloženja naveden presude proizlazi da je sud primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 219. i čl. 221.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) utvrdio da je raskinut ugovor o kupoprodaji nekretnine od 20. prosinca 2010. zbog neispunjenja, da je osnovan zahtjev za isplatu naknade za korištenje nekretnine za razdoblje od 2011. do 2015. u ukupnom iznosu od 150.000,00 kn na temelju odredbe čl. 165. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14; dalje: ZV), da tuženik nije dokazao ulaganja u predmetnu nekretninu u iznosu od 25.000 EUR te je odbio procesni prigovor radi pobijanja koji je tuženik u vezi s tim podnio.

3. Protiv navedene presude tuženik je podnio žalbu zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti pobijanu presudu, podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 9.375,00 kn. U žalbi u bitnome navodi da je sud neosnovano odbio tuženikove dokazne prijedloge, da je upitna prava volja stranaka za sklapanje ugovor o kupoprodaji, da se postavlja pitanje tko je uveo tuženika u posjed, da je upitno trajanje posjeda, da je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer presuda ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati i nema razloge o odlučnim činjenicama, da sud nije utvrdio stanje nekretnine prilikom sklapanja ugovora o kupoprodaji, da skupština vjerovnika tužitelja nije donijela odluku kojom bi ovlastila stečajnog upravitelja na sklapanje ugovora o najmu, da je tuženik od stupanja u posjed nekretnine 22. prosinca 2010. podmirio sve režijske troškove za korištenje nekretnine te da se tuženik protivio tužiteljevim dokaznim prijedlozima glede utvrđenja visine naknade za korištenje.

4. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

5. Tuženikova žalba je osnovana.

6. Nakon što je ispitana presuda na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, valja ocijeniti da je prvostupanjska presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

7. Bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a uvijek postoji ako je izreka presude nerazumljiva, ako presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito ako u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi nejasni i proturječni te postoji proturječnost između onoga

što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika i samih tih isprava ili zapisnika. Pravilno tuženik u žalbi upire na ovu bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

8. Predmet tužbenog zahtjeva je zahtjev tužitelja na utvrđenje da je raskinut Ugovor o kupoprodaji nekretnine sklopljen 20. prosinca 2010. između društva Zelena milja d.o.o. iz Zadra, Liburska obala 60/1V, OIB 39602453848, pravnog prednika tužitelja MGT d.o.o. u stečaju iz Kumrovcu, Cesta Lijepe Naše 5, OIB 40418183801 odnosno sada Stečajna masa iza MGT d.o.o. - u stečaju, OIB 97890221051, Cesta Lijepe naše 5, Kumrovec, kao prodavatelja i tuženika Ana Perić iz Zagreba, Kozjak 50, OIB: 64497354247 kao kupca, kojim je tužiteljev prednik prodao tuženiku nekretninu upisanu u zk. ul. br. 4985, podulozak 2, K.O. Diklo, u naravi stan oznake A2 u prizemlju neto površine 43,29 m² s garažnim mjestom oznake G2 u podrumu neto površine 8,82 m² u elaboratu označeno sivo te tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 150.000,00 kn na ime naknade za korištenje nekretnine u razdoblju od 2011. do 2015. U odgovoru na tužbu tuženik je podnio procesni prigovor prijeboja budući tvrdi da je u predmetnu nekretninu kao i uređenje okoliša uložio iznos od 25.000,00 EUR.

9. Između stranaka nije sporno da su odgovorna osoba pravnog prednika tužitelja (Zelena milja d.o.o. Zadar) Vlatka Gvozden kao prodavatelj i tuženik kao kupac potpisali Ugovor o kupoprodaji predmetne nekretnine 20. prosinca 2010. te nije sporno da potpis prodavatelja nije ovjeren kod javnog bilježnika.

10. Iz sadržaja ugovora proizlazi da je ugovorena kupoprodajna cijena u iznosu od 53.376,00 EUR u protuvrijednosti kuna, da su stranke ugovorile da će kupac kupoprodajnu cijenu platiti na žiro račun kod Hypo Alpe Adria Bank d.d. Zagreb, da će posjed nekretnine prodavatelj predati kupcu s danom ovjere kupoprodajnog ugovora o čemu će ugovorne strane sačiniti zapisnik te da se prodavatelj obvezuje kupcu predati brisovno očitovanje, Izjavu o brisanju založnih prava na nekretninama.

11. Između stranaka nije sporno da je tuženiku predan posjed predmetnih nekretnina, da nije sačinjen Zapisnik o primopredaji, da nije isplaćena kupoprodajna cijena na ugovoreni način – uplatom na poslovni račun prodavatelja, da nije upisano pravo vlasništvo tuženika u zemljišnim knjiga te nije sporno da je stečajni upravitelj pozvao tuženika na predaju posjeda nekretnine na što se tuženik oglašio.

12. Tužitelj tvrdi da je potpisom ugovora o kupoprodaji nekretnina tuženiku predan posjed nekretnina, da je tuženik do 2016. koristio predmetne nekretnine te da ima pravo na isplatu naknade za korištenje nekretnine dok je bila u tuženikovom posjedu. Tuženik tvrdi da je dio kupoprodajne cijene platio na ruke odgovorne osobe prodavatelja u ugostiteljskom objektu u Zagrebu i to iznos od 30.000,00 EUR, o predaji u posjed navodi dva podatka i to da mu je posjed nekretnine predan 22. prosinca 2010. odnosno 2013., da je za korištenje nekretnine trebalo uložiti iznos od 25.000,00 EUR i da je taj iznos tuženik uložio u nekretninu kako bi ju mogao koristiti te u tom smislu podnosi procesni prigovor radi prijeboja iznosa od 25.000,00 EUR.

13. Prvostupanjski sud je ocjenom izvedenih dokaza i primjenom pravila o teretu dokazivanja ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan, da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 25.000,00 EUR te je odbio tuženikov prigovor radi prijeboja kao neosnovan, a iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je utvrdio sljedeće:

- da je tuženik bio u posjedu predmetnih nekretnina bez valjanog pravnog osnova pa je bio nepošten posjednik od trenutka ulaska u posjed predmetnih nekretnina,
- da tuženik nije dostavio niti jedan dokaz (npr. projekt, skicu, ugovor sa izvođačima, narudžbenice, računi ili dokaz o isplatama izvođačima radova) da bi bilo potrebno ulaganje u nekretnine odnosno da bi ulagao u nekretnine kako bi ih mogao koristiti,
- da je za predmetne nekretnine izdano uvjerenje nadležnog tijela za uporabu građevine 15. prosinca 2008.,
- da tuženik nije dokazao isplatu ugovorene kupoprodajne cijene na način kako je to bilo ugovoreno,
- da nije životno i logično da bi netko isplatio iznos od 30.000,00 EUR bez pisahe potvrde o tome, pa je sud utvrdio da tuženik nije platio taj iznos tim više što je u dopisu punomoćnika tuženika od 11. rujna 2014. navedeno da je točno da kupoprodajna cijena za stan nije isplaćena,
- da je tuženik nepošteni posjednik predmetne nekretnine već od trenutka ulaska u posjed, a što je tuženik priznao tijekom postupka (i u žalbi), odmah po potpisu i sklapanju ugovora o kupoprodaji nekretnina,
- da tužitelj sukladno odredbi čl. 165. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ima pravo na isplatu naknade za korištenje nekretnine,
- da tužiteljev zahtjev, po svojoj pravnoj naravi, predstavlja zahtjev za naknadu zbog upotrebe tuđe stvari u svoju korist i da je taj zahtjev osnovan,
- da je glede visine tog zahtjeva sud odlučio prema slobodnoj ocjeni sukladno čl. 223. st. u vezi čl. 10. ZPP-a cijeneći da bi izvođenje dokaza građevinskim i financijskim vještačenjem predstavljalo nerazmjernu teškoću i nesvrishodan prekomjeran trošak obzirom na pravila životnog iskustva i općepoznatu činjenicu da je traženi i priznati iznos od 2.500,00 kn (cca 300 EUR) mjesečno komercijalnog najma predmetne nekretnine realan i moguć, a može biti višestruko veći u turističkom iznajmljivanju u turističkoj sezoni (područje grada Zadra),
- da je osnovan zahtjev za utvrđenje raskida ugovora zbog neispunjenja (arg. iz čl. 376. st. 1. u vezi čl. 438. st. ZOO-a),
- da ne postoji tuženikova tražbina u iznosu od 25.000,00 EUR prema tužitelju s osnova izvršenih ulaganja u predmetne nekretnine pa je neosnovan i tuženikov prigovor radi prijeboja.

14. Utvrđenja prvostupanjskog suda dijelom su protivna sadržaju isprava u spisu. Naime, tužitelj već u tužbi navodi da je tužena, iako nije platila kupoprodajnu cijenu, već po sklapanju ugovora uvedena u posjed predmetne nekretnine što bi značilo da je uvedena u posjed na temelju ugovora, dakle, na temelju valjane pravne osnove, slijedom čega je bila pošten posjednik, a ne nepošteni kako je to pogrešno utvrdio prvostupanjski sud. Nadalje, iz podataka u spisu proizlazi da je dopisom od 22. travnja 2014. raskinut ugovor o kupoprodaji te je pozvana tužena na predaju nekretnine u posjed predniku tužitelja, u roku od 8 dana, od dana primitka dopisa pri

čemu u spisu nema podataka o tome kada je tužena dopis primila. Ovo iz razloga što je tužena tek raskidom ugovora postala nepošteni posjednik budući da je od tada bila u posjedu nekretnine bez valjane pravne osnove. Stoga valja utvrditi kada je raskinut ugovor o kupoprodaji da bi se tada mogla primijeniti odredba čl. 165. ZV-a.

15. Naime, odredbom čl. 164. st. 1. ZV-a propisano je da je pošteni posjednik tuđe stvari koju nema pravo posjedovati mora predati vlasniku ili osobi koju taj odredi, ali nije dužan dati naknadu za to što ju je upotrebljavao i od nje imao koristi primjerene onom pravu na posjed za koje je vjerovao da mu pripada, a ne treba ni naknaditi ono što je pritom oštećeno ili uništeno. Odredbom čl. 165. st. 1. ZV-a propisano je da je nepošteni posjednik tuđe stvari mora predati vlasniku ili osobi koju taj odredi te naknaditi sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svog posjedovanja, pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario.

16. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. listopada 2009., ako je određena stvar još uvijek u nepromijenjenom obliku (očuvanog identiteta) u posjedu nevlasnika valja primijeniti odredbu čl. 165. st. 1. ZV-a, prema kojoj je nepošten posjednik dužan naknaditi koristi od uporabe tuđe stvari. Prema istom shvaćanju, ako je određena stvar uporabljena na način da je promijenila identitet radi čega nije moguće ili nije gospodarski opravdano njeno vraćanje, valja primijeniti odredbu čl. 1120. ZOO-a, prema kojoj je osoba koja je uporabila tuđu stvar u svoju korist dužna vlasniku naknaditi korist i bez obzira na svoje poštenje odnosno nepoštenje.

17. Nadalje, u odnosu na žalbeni navod da je sud neosnovano odbio dokazne prijedloge tužene vezane za ulaganje valja reći da je taj žalbeni navod osnovan. Naime, već u ugovoru o kupoprodaji u čl. 2. navedeno je da je tužena kao kupac izvršila preinake prostorija s unutrašnjim uređenjem što tužena tijekom postupka i tvrdi te dokaznim prijedlozima za saslušanje svjedoka i saslušanjem tužene kao stranke u postupku i želi dokazati. Naime, činjenice se mogu dokazivati svakim dokaznim sredstvom iz kojeg se može dobiti informacija o predmetu dokazivanja. Pri tome to, u konkretnom slučaju, mogu biti i svjedoci, a ne samo isprave kao npr. projekt, skica, ugovor sa izvođačima, računi i sl.

18. Stoga je žalbeni navod da je sud neosnovano odbio tuženikove dokazne prijedloge osnovan. Naime, tuženik je tijekom postupka predlagao saslušanje svjedoka Vlatke Gvozden koja je u vrijeme potpisa ugovora o kupoprodaji bila zakonski zastupnik prednika tužitelja i Gvozden Marija na okolnost predaje nekretnine u posjed tuženika te na okolnost uređenosti predmetne nekretnine i njezine podobnosti za korištenje u trenutku stupanja u posjed. Nadalje je predlagao saslušanje svjedoka Dušana i Jane Črnogaj te Ivana Perića na okolnost uređenosti i ulaganja tuženika u nekretninu kako bi se mogla koristiti, a predlagao je i da ga se sasluša kao stranku u postupku na okolnost prave volje stranaka prilikom potpisivanja ugovora o kupoprodaji, trajanja posjeda, poštenja posjeda te ulaganja u nekretninu. Prvostupanjski sud je odbio izvesti navedene dokaze pa je, kako to pravilno tuženik navodi u žalbi, počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 220. ZPP-a.

19. Sukladno odredbi čl. 220. ZPP-a dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke (st. 1.), a sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica (st. 2.). Suprotno navedenoj zakonskoj odredbi prvostupanjski sud nije utvrdio sve činjenice koje su važne za donošenje pravilne i zakonite odluke.

20. Ovdje se još napominje da je odredbom čl. 360. ZOO-a propisano da u dvostrano obveznim ugovorima, kad jedna strana ne ispuní svoju obvezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod pretpostavkama predviđenim u idućim člancima, raskinuti ugovor jednostavnom izjavom, ako raskid ugovora ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete. Odredbom čl. 361. st. 1. ZOO-a propisano je da kad je ispunjenje obveze u određenom roku bitan sastojak ugovora, pa dužnik ne ispuní obvezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu. Nije sporno među strankama da tuženik nije ispunio svoju ugovornu obvezu, da je tužitelj dao primjerni rok za ispunjenje obveze te nije sporno da tuženik niti u naknadom roku nije ispunio ugovornu obvezu odnosno nije platio ugovorenu kupoprodajnu cijenu. Međutim, kako je to naprijed navedeno, potrebno je utvrditi dan raskida ugovora o kupoprodaji što je prvostupanjski sud propustio učiniti.

21. Osnovano tuženi stoga navodi u žalbi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, jer presuda ima nedostatke zbog kojih se za sada ne može ispitati.

22. U odnosu na odluku suda vezanu za zahtjev za isplatu iznosa od 150.000,00 kn za razdoblje korištenja nekretnine donesenu na temelju odredbe čl. 223. ZPP-a, valja ukazati na sljedeće:

Predmet dokazivanja u parničnom postupku su tvrdnje stranaka o postojanju ili nepostojanju činjenica od kojih zavisi primjena mjerodavnog materijalnog prava. Stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (čl. 7. st. 1. ZPP), kao i iznijeti činjenice i predložiti dokaze kojima pobijaju navode i dokaze protivnika (čl. 219. st. 1. ZPP-a). Zadatak je suda da prije donošenja odluke sa sigurnošću utvrdi postojanje pravno relevantnih činjenica na koje će primijeniti materijalno pravo da bi mogao odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva (čl. 221.a ZPP-a). Osnovno je pravilo da ako sud na temelju raspoloživih dokaza ne uspije sa sigurnošću utvrditi postojanje nekih od tih činjenica, dužan je svoj stav o njihovom postojanju formirati primjenom pravila o teretu dokazivanja. Iznimka od ovog pravila je propisana odredbom čl. 223. st. 1. ZPP-a. Da bi sud mogao primijeniti čl. 223. ZPP-a i o visini prava na isplatu naknade za korištenje odlučiti slobodnom ocjenom, prethodno je potrebno utvrditi postojanje (barem na razini vjerojatnosti) pomoćnih elemenata za utvrđenje naknade koja konkretno tužitelju pripada kao pravno relevantne činjenice. Slobodna ocjena mora biti rezultat razumnog odmjeravanja utemeljenog na prikupljenim pomoćnim elementima, pravilima logičkog mišljenja, te mora biti valjano obrazložena. Kad sud primjenjuje slobodnu ocjenu kao instrument za utvrđivanje visine naknade, sud to u pravilu čini prema svom stručnom i općem životnom iskustvu, ali i na temelju rezultata djelomično provedenog dokazivanja (tako i u odluci ovog suda poslovni broj PŽ-4865/12-5 od 9. siječnja 2013.).

23. Slijedom svega navedenog valjalo je na temelju odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a žalbu tužene uvažiti, ukinuti prvostupanjsku presudu i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, kako je odlučeno u točki I. izreke ovog rješenja.

24. U ponovnom suđenju prvostupanjski sud će otkloniti nedostatke na koje mu je ukazano ovim rješenjem, u tu svrhu izvesti potrebne dokaze radi utvrđenja odlučnih činjenica vezanih za pravu volju stranaka za sklapanje ugovora o kupoprodaji, za posjed u smislu tko i kada je uveo tuženika u posjed, koliko je posjed trajao, da li je bio pošten odnosno od kada je postao nepošten, za raskid ugovora i ulaganja te nakon njihove ocjene i zaključka o odlučnim okolnostima donijeti novu pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku uz navođenje materijalnog prava koje je pri donošenju odluke primijenio i koju će obrazložiti sukladno čl. 338. st. 4. ZPP-a.

25. O troškovima povodom ove žalbe prvostupanjski sud će odlučiti u konačnoj odluci (čl.166. st. 3. ZPP-a)

Zagreb, 18. travnja 2023.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Dokument je elektronički potpisan:
Dubravka Zubović

Vrijeme potpisivanja:
20-04-2023
11:01:34

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC1156415448522D3937333439333636353139
OU=Signature
S=Zubović
G=Dubravka
CN=Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-30855-72d5a**

Kontrolni broj: **0dcad-978de-b637c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.